

Tjener vi Herren ?

Profeterne rundt omkring i verden, er enige om, at der er et åndeligt skift på vej. Gud er ved at rejse et folk op, som skal vidne for Ham. Men hvem er det folk og hvorfor er det ikke alle kristne, som Gud i denne tid vil kalde frem? Svaret kan vi finde i Malakias bog. Hele bibelen er skrevet til kristne. Det er derfor os, som Gud henvender sig til i Malakias bog.

Guds kærlighed

Gud erklærer, i Malakias Bog, sin kærlighed til Israel, Jakobs efterfølgere. Jakob fik, efter sin omvendelse og overgivelse til Guds plan for ham, navnet Israel. Broderen til Jakob, Esau, udtrykker Gud til gengæld had over for. Gud har tidligere vist mig, at Israel repræsenterer det åndelige i mennesket og Esau repræsenterer det kødelige i mennesket. Det er fortsat os kristne der peges på.

I Malakias 1 v 4 gør Gud opmærksom på, at hvad menneskene (i kødet) bygger/gør i egen kraft, vil han rive ned. Gud kalder det menneskelige/det kødelige for gudløsheds land, og han udtrykker sin vrede over folk, som går frem i egen kraft og ikke går ved hans kraft efter hans vilje.

I v 6 efterlyser Gud, at de kristne ærer ham og han spørger videre "Hvor er frygten for mig?". Gud gør os efterfølgende opmærksom på, at vi bringer urene offer til ham. Et sandt offer er, at vi bringer vores legemer, som et levende og helligt offer ind for ham (Rom 12 v 1). Gud ønsker, at vi aflægger os kødets magt og lader Helligånden lede os i alle ting. Men i stedet vanhelliger vi Guds navn, ved at gå frem i egen kraft, gøre egne gerninger, og dette i Guds navn. Vi har ved frelsen bekendt vore synder og har fået dem tilgivet. Vi har også bekendt Jesus som Herre, men ER Jesus Herre? I hvor mange menigheder forkynder præsterne omvendelse? Omvendelse fra verdens løgne og til Guds sandhed? Enhver løgn står mellem Gud og dig.

At ære Herren

I k 2 revser Gud præsterne og lover dem forbandelser hvis de ikke ærer Gud. Gud har lovet os liv og fred såfremt vi har gudsfrygt og har hans ord, som er sandheden, i vores munde. Det er præsternes opgave, at forkynde Guds sande ord, Gud påpeger, at det ikke sker. I stedet er mange mennesker blevet vildledt. Gud gør opmærksom på, at vi har vendt os bort fra vores første kærlighed, Jesus Kristus for i stedet at dyrke vores kødelige begær. Ingen kan gøre dette, hvis Helligånden er i dem. Gud påpeger, at det at vende sig bort fra Jesus, er en skilsmisse og han hader det.

Det er præsternes ansvar, at hjælpe menighederne med at følge Helligåndens vejledning i dem hver især. Præsterne forkynder måske lovene for menighederne, men også det er en misforståelse. Vi lever under nåden og er hævet over loven, dog

forstået på den måde, at det er Helligånden selv, der vil lægge loven i de kristnes hjerter. På frugterne skal vi kendes. Den største lov er kærlighed. Kærlighed til Gud og kærlighed til vores næste. Den eneste ægte kærlighed der findes, er den som Gud selv lægger i os, hvis vi giver ham lov til at ransage vores indre. Gud vil gennem sin kærlighed til os, læge os så kødet ikke længere har magt over os. Omvendelse og anger er en stræben efter en dyb tro på Gud samt at adlyde ham i alt, det vil sige, at adlyde Helligånden i os hver især. Derved korsfæster vi vores kød, vi ofrer os for Gud.

I stedet adlyder de fleste kristne kødet. I mange kirker bruges Guds ord til at dømme "synd" over andre (og sig selv), dette gennem kødets gerninger. Det er synd, da det kun er Gud der ved Helligånden der kan dømme. Sandheden sætter fri. Sandheden og kærligheden kommer kun ved Helligåndens vejledning og det oftest til det enkelte menneske. Fra Gud til den troende. Det enkelte menneskes sult efter Herren vil skabe en gensidig relation mellem Gud og mennesket. Præsterne har ansvaret for, at hjælpe de troende ind i denne tætte relation med Gud under Helligåndens vejledning. Er det sket? Det er den dom som Gud i Malakias bog gør os opmærksom på venter både præsterne og os. Tag jer i agt for jeres ånds skyld, siger Hærskares Herre.

At kende godt fra ondt

I k 3 gør Gud opmærksom på, at vi ikke længere kan skelne mellem det gode og det onde. Hvis præsterne havde undervist menighederne i at følge Helligåndens stemme, ville vi have både visdom og kundskab til at skelne mellem godt og ondt. Det er os troende, som skal vidne om det gode og frasige os det onde. Eva fra skabelsesberetningen, er et billede på kirken og kirkens fald. Vi ved ikke mere hvad der er rigtigt. Vores samfunds humanisme, viser tydeligt, at vi har glemt at sand kærlighed sætter grænser og står fast på sandheden, som er Guds ord.

Gud spørger i k 3 om vi ville kunne udholde Jesu komme? Jesus er den, der vil prøve vores gerninger gennem ild. Tiden nærmer sig Guds dom. Gud vil revse forskellige forsømmelser som menneskene har gjort, der i blandt ægteskabsbryderne, dem der har vendt Jesus ryggen ved at gå deres egen vej. Selv om vi har vendt Jesus ryggen, tilhører vi fortsat Jakobs slægt, og vi bliver dømt efter det.

Omvendelse

Gud lover os, at vi endnu kan nå at omvende os. Vi skal leve ret efter Ham, under Helligåndens vejledning. Hvad han siger, er efterfølgende også det vi bør gøre. Gud gør os opmærksom på, at kirkerne/menighederne har bevæget sig fra at være en familie, hvor man passer på hinanden, over i et religiøst samfund, hvor loven håndhæves ud fra menneskeskabte normer for senere hen, at tage form af en forretning med indtjening. Troen på, at Gud er kirkens forsørger er mange steder glemt. Flere spørger "hvad er der i troen for os?". De kigger efter verdens goder og standarder og har glemt hvem Gud er.

Men Gud ser en rest (v 16), han lytter til dem og skriver deres navne i bogen for at huske dem. Dem vil han handle nænsomt med og sandheden vil blive lagt i dem, så de kan skelne mellem de sande troende og de som ikke tjener Herren – det er fortsat de kristne som Gud taler om her.

I k 4 taler Gud om den dag som kommer og hvor vores gerninger vil blive prøvet i ilden. Kun de som bærer Guds frugt vil bestå. For de der består ildprøven, vil der komme en god tid. De der vil kødets gerninger, vil ingen magt have længere. Men inden det sker, vil Gud sende "profeten Elias" som vores hjælper.

Elias var et symbol på et menneske som lod sig lede af Gud - af Guds Ånd. Han talte Guds ord, elskede Gud og adlød Gud. Hvad Elias talte skete. Elisa overtog efterfølgende Elias salvelse, han fik Elias kappe på. Gud har lovet os, at det vil ske igen. Han vil sende os profeter med salvelse som Elias og der vil ske omvendelse blandt folk.

Malakias gør os opmærksom på, at selv om vi er troende og tilhører Guds slægt, så lever vi ikke længere det liv som Gud har kaldet os til.

Omvendelse er en proces. Første del er, at komme ind i Guds hus. Vi kommer ind som en kristen baby, og skal her lære, at have fællesskab med Gud og Jesus. Vi skal lære Guds kærlighed at kende og vi lærer at gå med og blive i Helligånden gennem anger. Vi begynder at bevæge os i Guds rige. Helligånden selv vil vise os hvad vi bør omvende os fra.

Dernæst vil vi vokse i modenhed og blive forberedt til hvad Gud har til os. Vi er nu i Guds skole. Vi lærer at underlægge os Jesus som Herre. Vores liv ændres fra et normalt kødeligt liv til det spirituelle liv.

I tredje fase vil vi blive kaldt ud til hvad Gud har til os. Vi er nu modne kristne, som kødet ikke længere har magt over. Vi kan blive kaldt ud i en fuldtidstjeneste, men det kan også være et verdsligt job. Det vigtigste er, at vi bærer god frugt, der hvor vi er. Vi vil dog fortsat være i lære. Gud vil altid åbenbare nye dybder af sig selv.